

Tijdens de Dermatologendagen droeg Raymond Tilma, stadsdichter van Leiden, een gedicht voor dat hij speciaal voor deze dag had geschreven. De reacties van de aanwezige dermatologen waren zeer positief. Menigeen gaf aan de tekst graag nog eens te willen nalezen. Om die reden publiceren wij het gedicht in extenso, uiteraard met instemming met de dichter.

CORRESPONDENTIEADRES

Raymond Tilma

E-mail: tilma76@gmail.com

De huid heeft een geheugen

Raymond Tilma

ze bewaart zon
in een spreadsheet van sproeten
draagt littekens
van verwondingen
die de tijd vergeten is
krassen in de bast
ze slaat niet op in jaarringen
maar in verkleuring en in vouwen
om zo een leven te onthouden

wie goed kijkt, kan leren lezen
onder klinisch licht
wordt een vel een manuscript
een schouder een gedicht
vlekken worden letters
rimpels zinnen
plotse roodheid een uitroepteken
dat om aandacht vraagt

de blik schuift dichterbij
een lamp cirkelt
een stilte duurt te lang
in gedachten is elke plek al
een maligne melanoom
de dermatoloog mompelt
een moedervlek gewoon

een rug is een landkaart
met grenzen die vervagen
lijnen die ooit bekend leken
worden opnieuw getrokken
want geen kaart is definitief
en elke huid vormt zijn eigen legenda

kennis groeit niet uit zekerheden
maar nauwkeuriger vragen
aan dezelfde huid

ze proeft de prille warmte
van een lentedag in maart
bewaart de tinteling
voor een eerste aanraking
een zomerse stranddag
het zonlicht, het zout

de huid onthoudt

